

# ΜΗΧΑΛΝΕΖΑΙ

ΕΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ: 'Εν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἀπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 4, ἀπέρτατι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΦΩΤΗΣ

## ΟΙ ΕΝΟΡΚΟΙ

Ἐφείλομεν νὰ ἐπιπροκτίσωμεν εἰς τὴν πράξιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης, καταρτίσαντος ἐπιτροπὴν ἐκ νομομαθῶν πρὸς κατάρτισιν νέου νομοσχεδίου περὶ ἐνόρκων, ἀνταποκρινομένου πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ἐποχῆς καὶ τὴν ἀληθῆ ἀποστολὴν τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης. Τὰ ἐγκλήματα ἀπὸ τινος καιροῦ ὑπερεπλήθυνασαν· καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι τὸ αἷτιον τούτου δὲν εἶναι μόνου τοῦ θεσμοῦ τῶν ἐνόρκων ἡ ἀτέλεια, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν γένει πολιτικῆς ἡμῶν μηχανῆς ἡ ὀπισθοδρομικὴ καὶ βάναντος διοργάνωσις, ἀξία χρόνων βαρβάρων καὶ ἀπόρροια μεσαιωνικῶν ἰδεῶν, ἰδίως δὲ ἡ οἰκτρὰ κατάστασις τῆς εἰρηνοδικακῆς δικαιοσύνης, παραδεδομένης εἰς τὰς ἰδιοτελεῖς ὁρέξεις τῶν ἀναλφάβητων καὶ μικροπρεπῶν κομματάρχισκων τῶν ἰσχυόντων πολιτευομένων, ἧτις παρέχει τῷ λαῷ τὸ καταστρεπτικώτατον παράδειγμα τοῦ δόλου καὶ τῆς διαφθορᾶς, καὶ τοῦ προνομίου τῆς χάριτος, λειψάνου τῆς ἐποχῆς τοῦ κτηνωδεστέρου ἀπολυτισμοῦ, ἢ σκανδαλώδους χρήσις· ἀλλ' ὅπωςδήποτε συντελεῖ μεγάλως εἰς τῶν ἐγκλημάτων τὸν πολλαπλασιασμόν καὶ ὁ παρ' ἡμῖν νόμος περὶ προσόντων τῶν ἐνόρκων, ὅστις ἐξ ἑνὸς μὲν παρέχει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐνόρκου καὶ εἰς ὅλους ἀναξίους τῆς ὑψηλῆς τῶν ἐνόρκων ἀποστολῆς, ἐξ ἄλλου δὲ περιβάλλει διὰ τῶν δεουσῶν ἐγγυήσεων τὴν ἐν τῇ συντάξει τῶν καταλόγων τῶν ὀρκωτῶν τήρησιν τῶν ὀριζομένων ἐν τῷ νόμῳ προσόντων. Ὡς ἔχει νῦν ὁ νόμος, ἡ ἀρχικὴ μὲν τοῦ καταλόγου ἐκάστου δήμου σύνταξις ἀνατίθεται εἰς τὸν δήμαρχον αὐτοῦ, καὶ ἡ γενικὴ ἀναθεώρησις τῶν ἐπαρχιακῶν καταλόγων εἰς τὸν προϊστάμενον νομάρχην, ἐπιτρέπεται δὲ εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια καὶ τὸν νομάρχην ἡ ἐκλογὴ τῶν ἐνόρκων τοῦ ἔτους μεταξὺ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ. Τί δὲ συμβαίνει ἐν τῇ πράξει; Οἱ μὲν δήμαρχοι οὐδεμίαν συνήθως καταβάλλουσι προσοχὴν εἰς τὴν ἐγγραφὴν τῶν ἐχόντων καὶ αὐτὰ τὰ ἐλαφρὰ κατὰ τὸν νόμον τῶν ἐνόρκων προσόντα καὶ διαγραφὴν τῶν μὴ κεκτημένων αὐτά. Ἐνεκα δὲ τούτου ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πληροῦσι τοὺς ὑποβαλλομένους ὑπ' αὐτῶν καταλόγους τὰ ὀνόματα τεθνεώτων, ἀνεστῶτων καὶ φερεοίκων, πολλαχοῦ δὲ καὶ ἄνευ τινὸς μεταβολῆς ὑποβάλλονται οἱ αὐτοὶ κατάλογοι, στερεοτύπως ἀντιγραφόμενοι ἀπλῶς κατ' ἔτος. Οἱ οὕτω δὲ καταρτισθέντες κατάλογοι

ἴθιεν μόνον ἐκτίθενται καὶ ἴθιεν ἐπιθεωροῦνται ὑπὸ τοῦ Νομάρχου· αὐτὸς δὲ πάλιν ὁ Νομάρχης καὶ τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια οὐδεμίαν καταβάλλουσι προσοχὴν εἰς τὴν μεταξὺ τῶν ἐν τούτῳ καταλόγῳ ἐκλογὴν τοῦλάχιστον τῶν κρείττωνων. Ἐκ τούτου προέρχεται, ὅτι καταπλημμυροῦσι τὸν ὀρκωτικὸν κατάλογον παντάπασιν ἀπαιδευτοὶ καὶ ἀκτιήμονες κριταί, διαχειρίζοντες καταρσιτικώτατα τὴν ὑπερτάτην ποινικὴν δικαιοσύνην· διὰ τοῦτο ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐξαρκεῖ μικρὰ δαπάνη χρημάτων ἢ πολιτικῆς ἐνέργεια, ὅπως ἀθωωθῆ ὁ ἀσχερτάτος τῶν ἐγκληματιῶν, ἐξ ἐναντίας δὲ καταδικάζονται οὐχὶ λίαν σπανίως πτωχοὶ καὶ ἀπρόστατευτοὶ ἄθιοι πρὸς ἐξιλέωσιν τῆς παραπονομένης ἐπὶ ταῖς σκαθαλώδεσιν ἀθωώσεσι κοινωνίας, καὶ πρὸς ἐξευμένισιν καταδικωτικωτάτων τινῶν εἰσαγγελέων καὶ προέδρων.

Στηριζόμενοι εἰς τὴν ἐμπειρίαν καὶ τὰ ἀγαθὰ αἰσθήματα τῶν μελῶν τῆς καταρτισθείσης ἐπιτροπῆς, πεποιθήμεν, ὅτι θέλει εὐσυνειδήτως ἐργασθῆ εἰς τὴν δημιουργίαν νόμου, ὅσον ἔνεστι τελειότερου, ἐρειδομένου τὸ μὲν εἰς τὴν περιστολὴν τῶν προσόντων τοῦ ὀρκωτοῦ, τὸ δὲ, καὶ πρὸ πάντων, εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς γνησίας τῶν καταλόγων συντάξεως. Οὐδεμίαν ἐγγυήσιν παρέχει ὁ δήμαρχος μόνος εἰς τοῦ καταλόγου τὴν σύνταξιν· διὸ ἀπαιτεῖται ἐπίβλεψις αὐτοῦ καὶ ὑπὸ ἄλλου ἢ ἄλλων· ἀπαιτεῖται προσέτι δι' ἀπειλῆς σπουδαίας ποινῆς ἢ πραγματικῆς ἐκθεσις τοῦ καταλόγου· ἀπαιτεῖται πρὸς τούτους ἡ ὑποχρέωσις τοῦ εἰσαγγελέως πρὸς ἐξέτασιν καὶ προσβολὴν αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικαίου· κατάργησις δὲ τοῦ δικαιώματος τοῦ νομάρχου καὶ ἐκλογὴ διπλασίου ἀριθμοῦ ἐνόρκων ὑπὸ ἐπαρχιακῶν συμβούλων καὶ ἐκλογὴ ἐξ αὐτῶν ὀριστικὴ τοῦ ἡμίσεως ὑπὸ τοῦ ἄρμοδιου ἐφετείου.

Ῥιζοσπάστης.

## ΜΗΔΕΝΙΣΜΟΣ

Ἴδοι ὁ κατ' ἐξοχὴν ὄρος διὰ τοῦ ὁποίου δυνάμεθα νὰ χαρακτηρίσωμεν τὴν τρέχουσαν κατάστασιν. Βουλὴν δὲν ἔχομεν διότι ἡ βουλὴ δὲν συνεδριάζει, κυβέρνησιν δὲν ἔχομεν διότι ἡ κυβέρνησις δὲν λειτουργεῖ, λαὸν δὲν ἔχομεν διότι ὁ λαὸς δὲν φροντίζει οὔτε περὶ βουλῆς οὔτε περὶ κυ

θερνήσεως και ανυπομονει ότι δεν τον εθεσαν εις την ραχιν τους νεους του φόρου.

Μόνον βασιλέα έχομεν· αι προετοιμαζόμενοι δια τα ανάκτορα κωμωδία, χοροί, άσματα δεν άφίνουσι καμμίαν περί τούτου άμφιβολίαν. Άλλ' ο βασιλεύς βασιλεύει και δεν κυβερνα, τούθ' όπερ μεθερμηνεύμενον, εάν η κυβέρνησις του είναι μηδενική, η Μεγαλειότης του εις ουδέν εϋθύνεται. Έχομεν λοιπόν εις την κυβερνητικόν βαρόμετρον θερμοκρασίαν μηδέν. Και εϊξεύρετε τί σημαίνει τó μηδέν αυτό όταν ένας λαός φθάση μέχρις αυτού, χωρίς να είναι μηδενιστής, χωρίς να ήναι άνατροπέυς, χωρίς να ήναι δημιουργός; Σημαίνει άκνησίαν, σημαίνει θάνατον, σημαίνει παντελῆ τών νεύρων παράλυσιν, σημαίνει παγεράν ψυχραιμίαν, σημαίνει τῆς ψυχῆς νέκρωσιν, σημαίνει μηδενισμόν!

Τίς τώρα θα συλλάβῃ τόν πάσχοντα αυτόν λαόν από τῆς κόμης και θα τόν ανατινάξῃ, και θα τόν εξαγάγῃ από τῆς νεκροφανείας αὐτοῦ; ο κ. Τρικούπης; Άλλ' αυτός κρατεῖ ἤδη τρία ύπουργεῖα από τῆς κόμης και προτιμᾷ να τίλῃ τὴν ἰδίαν του κεφαλήν παρὰ να άφήσῃ τὴν τριπλὴν αὐτοῦ τρίαίαν. Ο κ. Κουμουνοῦρος; ἄλλ' αὐτός συνήψε πρό πολλοῦ τὸν περί ύπάρξεως άγώνα κατά τοῦ Ἡλίου κ Πύργα και τῶν λοιπῶν δορυφόρων τῆς λατρικῆς ἐπιστήμης, από τοῦ ἐποίου δύσκολον να εἰέλθῃ νικητής!

Ο κ. Δελγηγιάνης δεν δύναται να προσφέρῃ τι εις τὴν άτονικὴν αὐτὴν τῶν πραγμάτων κατάστασιν, διότι και αὐτός και οί ἡμέτεροι εάν ύποβληθῶσιν εις ἐγκαθετῆρα, θα ἀποδειχθῇ ότι πάσχουσιν από ψυαμίαν, ἢ από σουμάδαν τοῦ αἵματος.

Και παρέργονται οὕτω αι ἡμέραι και αι ἐβδομαΐδες και σχεδόν οί μήνες χωρίς να νοοῦμεν ότι έχομεν κυβέρνησιν, ενώ έχομεν πρωθυπουργόν, χωρίς να έχομεν βουλὴν ενώ έχομεν Πρόεδρον τῆς βουλῆς, χωρίς να φαινόμεθα κράτος

ἐνῶ έχομεν βασιλέα, χωρίς να δεικνύωμεν τουλάχιστον σημείον ζωῆς ἐνῶ τρώγομεν κατά κόρον και πίνομεν και ξεφαντόνομεν ἀρ' ἑνὸς και φορολογούμεθα ἀρ' ἑτέρου πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἰσολογισμοῦ.

Μουζέκος,

### ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ Ἐταιρία τῆς Ὑγιεινῆς ἐνετείλατο εις τὸν κ. Πρόεδρον ἢ τὸν Γραμματέα —δεν ξεύρομεν ποῖος τῶν δύο λαλεῖ— να δημοσιεύσῃ μίαν "Ἐκθεσίν τῆς ἐν μᾶ τῶν μᾶλλον ἀναγινωσκομένην ἐφημερίδων. Οἱ δὲ κύριοι αὐτοὶ τὴν δημοσιεύουσαν εις τὸν Αἰῶνα. Άλλ' ἀγνοοῦσιν ἀρά γε ότι ἡ μᾶλλον ἀναγινωσκομένη ἐφημερίς είναι ὁ Παληάνθρωπος τοῦ κ. Ἰωάννου Βερβέρη ἢ αἱ ἐπτὰ χιλιάδες Ἀθηναίων ὅσοι ἀναγινώσκουν τὸν Παληάνθρωπον εἶναι γαιθούρια, κατά τὸν κ. Σούτσον ἢ τὸν κ. Κασιώτην;

Δὲν δύναται να εἰπῶσιν ότι ὁ Παληάνθρωπος είναι σατυρικὴ ἐφημερίς διότι τὴν μόνην ἰδιότητα ἦν ἡ Ἐταιρία εθεσαν εις τοὺς ἐν λόγῳ δύο Κυρίους είναι ἡ ἰδιότης τῆς μᾶλλον ἀναγινωσκομένης. Δὲν προσέθεσαν δὲ οὕτε τὸ ἀν γράφεται σχολαστικᾶ, ἢ ἀν γράφεται δημοτικᾶ, ἢ ἀν ἐνασχολῆται κατά τὰ 2/3 με τοὺς Γάλλους και μόλις τὸ 1/3 με τοὺς Ῥωμηούς. Άλλὰ και τοῦτο ἀν προβάλλουν, πάλιν και μεταξύ τῶν λεγομένων σπουδαίων —διατί λέγονται, τὸ ἀγνοοῦμεν— ἡ μᾶλλον ἀναγινωσκομένη ἐν Ἀθήναις δὲν είναι ὁ Αἰὼν, ἀλλὰ ἡ Νέα Ἐφημερίς, ἣτις πωλεῖ ὑπὲρ τὰ

## ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

### ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια ἰδε ἀριθ. 407

"Ελεγε πρὸς ἑαυτὴν ότι προτίθεται να ζητήσῃ και λάβῃ συγγνώμην παρ' αὐτοῦ, τὸ ὕστατον. Περί τούτου εθεβαίου και τὴν Φηλικίτην, ἣτι; δὲν τὴν ἐπίστευε. Διότι εὑρίσκετο ἐν τοιαύτῃ ψυχολογικῇ καταστάσει, ὥστε εἶχεν ἀνάγκην να διαβεβαιώσῃ τοὺς ἄλλους, ἵνα πείσῃ ἑαυτὴν. Και ὁμως οὐδέτερον κατώρθου.

Άλλὰ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ὁ Σανοῦτος δὲν ἤλθεν ὄλῃν τὴν ἡμέραν. Συνέπεσεν ἡ ἡμέρα ἐκείνη να ἦνε ἡμέρα ἐπιθεωρήσεων, λογαριασμῶν, πληρωμῶν και παντοίων διευθετήσεων ἐν τῷ στρατῷ και τῷ στόλῳ. Ο Σανοῦτος τὴν ἐδαπάνησεν ὄλῃν εις τὰς ἐργασίας ταύτας. Ἐκάλεσε τὸν Μαῦρον και τῷ παρήγγειλεν ἵνα πέμψῃ τινὰ πρὸς τὴν ἡγουμένην, ὥπως τῇ ἀναγγείλῃ ότι τὴν νύκτα ἐμελλε να ὑπάγῃ

εις τὸν Ἅγιον Κοσμᾶν. Άλλ' ὁ Μαῦρος ἡμέλησεν, ἢ ἴσως δὲν ἐπροθυμύθη να φροντίσῃ περὶ τούτου. Ἄλλως δὲ γνωρίζομεν ότι πρὸς τὸν Σανοῦτον μᾶλλον ψυχρῶς διέκειτο.

Οὐδὲν ἤπτον ἡ Ἀυγούστα περιέμενε μέχρι βαθείας νυκτός και εἶχε παρακαλέσει τὴν ἡγουμένην να δώσῃ ἐντολήν πρὸς τὴν θυρωρὴν, ὥπως ἀνοίξῃ τὰς πόλας πρὸς τὸν Σανοῦτον, εις οἵανδήποτε ὥραν τῆς νυκτός και ἀν ἤθελεν εἶθῃ.

Ο Σανοῦτος ἔμεινεν ἐπὶ ἐπτὰ ὥρας ἐπὶ τῆς νουαρχίδος. Περί δὲ τὴν δεύτην ἐπανήλθεν εις τὸ κατάλυμά του, και προσκαλέσας τὸν Μαῦρον, τὸν ἠρώτησεν.

— Ἐστεῖλες εις τὸν Ἅγιον Κοσμᾶν να εἰδοποιήσῃς ὅπως σοὶ εἶπα;

— Ἐστεῖλα, ἀπάντησεν ὁ Μαῦρος, ὅστις ἐψεύδετο προχειρότατα.

Και καταβιάσας τὴν ὀμιχλώδη αὐτοῦ μορφήν, ἐκίνηθη, ὥπως εἰχῆθη. Ἄλλ' ὁ Σανοῦτος, ὅστις ἐφαίνετο κατεχόμενος ὑπὸ σταθεροῦ τινὸς διαλογισμοῦ, τῷ εἶπε:

— Μείνε.

Και ὁ Μαῦρος ἔμεινεν.

— Ἄκουσε, Μαῦρε" εἶπεν ὁ Σανοῦτος, θέλω να σοὶ εἰπῶ κατὰ πολὺ σπουδαῖον.

— Πολὺ σπουδαῖον; εἶπεν ὁ Μαῦρος διστάλλων τὰ χεῖρά.

Ο Σανοῦτος, βλέπων ἀτενῶς, παρετήρησε τοῦτο, και εἶψεν ὅτι είναι σημεῖον εἰρωνίας. Ὅπως δείξῃ ὁ Μαῦρος

1800 φύλλα ἐν Ἀθήναις, ἐνῶ ὁ Αἰὼν κάτω τῶν ἡμίσεων. Και τῆς Παλιγγενεσίας δὲ ἡ κυκλοφορία είναι μεγαλειτέρα τοῦ Αἰῶνος. Αὐτὰ βεβαίως θα ἦσαν ἐν γνώσει τοῦ ἐιδικοῦ εἰς τὰς μικροσκοπικὰς μελέτας κ. Κασιώτου" ἀλλὰ ξερετε τί; ὁ κ. Σούτσος είναι φαναριώτης" ὁ δὲ Αἰὼν θεωρεῖται ἀριστοκρατικός. Λοιπὸν θα ξεπερτε φαίνεται ὁ φαναριωτισμὸς του, εάν ἡ ἔκθεσις ἐδημοσιεύετο εις ἄλλην παρὰ τὸν Αἰῶνα ἐφημερίδα. Και ξεύρετε τί θα πῇ ἀριστοκρατικὴ ἐφημερίς; Νὰ ὀμιλῇ ὄλο περὶ Γαλλίας και Ἄγγλιας, και σπανιώτατα περὶ Ἑλλάδος, ἐκτός εάν πρόκειται να πανηγυρισθῶσιν οἱ Ὀμογενεῖς ὡς Ἑθνικοὶ Εὐεργεταὶ και ἄμεσοι διάδοχοι τοῦ Ἰζαβέλα και τοῦ Κολοκοτρώνη. Πῶς δὲν γράφεται και γαλλιστί! Τώρα μάλιστα πού βγήκε και νέος φωστῆρ γαλλομαθῆς, ὁ ὑπάλληλος τοῦ κ. Νεγροπόντη Γιαργκάκης, ὅστις γαλλιστί ἀντεπεξεργεταί ἐν τῇ Ἐφημερίδῃ κατά τοῦ κ. Σιθίνη!

Ἐν Μικροπούλῳ τῆς προάλλαις ἀνευρέθη ἀρχαία λάρναξ μαρμαρίνη με τὸν σκελετόν ἐντός. Ο σκελετός ἐρρίφθη εις τοὺς πέσπαρας ἀνέμουσ και ἡ λάρναξ ἐχρησίμευσε διὰ γούρνα. Δὲν ἐπερτε τ' ἀνευρισκόμενα ἀρχαία κρανία να φυλάσσονται εις τὸ ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον δι' ἀνθρωπολογικοὺς σκοποὺς, διὰ καταμετρήσεις και ἄλλα;

Μετὰ τὸ μανιφέστον τοῦ Ἰερωνίου ἐν Παρισίῳ, ὁ κ. Ἐτεξ ἔτεκε και ἐν Ἀθήναις παρεμφερὲς μανιφέστον πρὸς τὴν Βασιλίσσαν τῆς Ἀγγλίας.

Ο κ. Ἐτεξ ὑπὸ τὴν τριπλὴν ἰδιότητα τοῦ γλύπτου, τοῦ ἀρχιτέκτορος και τοῦ ζωγράφου ποιεῖται ἐκκλησίαν εις τὰ αἰσθηματα τῆς χαριτοδρύτου Ἀνάστασις, παρ' ἧς ἐξαιτεῖται να ἐπαναφέρῃ τὸν μισὸν Παρθενῶνα εις τὴν Ἀκρόπολιν ἀπὸ

τοῦ Λονδίνου ὅπου τὸν εἶχε μετακομίσει ἄλλοτε ποτε ὁ λόρδος Ἐλγιν.

Τὴν πρὸς τὴν Βικτωρίαν ἐπιστολήν του ὁ κ. Ἐτεξ ἐγράψεν ἀπὸ τοῦ Παρθενῶνος, ὁπότεν καταβάς μετέβη παρὰ εἰς τὰ καταστήματα Α. Κορομηλά και τὴν ἐτύπωσε γαλλιστί.

Εἶναι διηρημένη εις μικρὰ μικρὰ παραγραφάκια, ἕκασον τῶν ὁποίων δύναται τινὲς ἐκλάβῃ και ὡς ποιητικὰς στροφὰς, ὄλα δὲ μαζῇ ὡς ποιητικὸν ντελίριο. Ἐν αὐτῇ κάμνει λόγον περὶ τοῦ ὄραου τοῦ καλοῦ και τοῦ ἀληθοῦς, ἐνθυμίζει εις τὴν Βικτωρίαν ὅτι ὑπῆρξε μήτηρ, ἀδελφῆ, θυγάτηρ" ἀποκαλεῖ τὸν Παρθενῶνα ἀριστοῦργημα ἀριστοῦργημάτων, ἀγχιον τῶν ἀγίων, ἄσμα ἁσμάτων, και ἐπειδὴ δὲν εὑρίσκει ἄλλο πρόχειρον ὄνομα να τοῦ δώσῃ καταλαμβάναται ὑπὸ συγγινησεως και πορεῖ και κλαίει.

Ἐως ἐδῶ νομιζομεν ότι ἀκούετε στροφὰς τοῦ Παράσχου, με τὸ αὐτὸ πῦρ, τὸ αὐτὸ αἶσθημα, τὴν αὐτὴν ἀκόμη ὀνοματεπωνυμίαν. Ἐν τῷ ὄραῳ τοῦ εὐλογημένου Ἐτεξ ἐλάμβανε ὀλίγα πετραδάκια, τὰ ἐλάμβανε μάλιστα ὄλα, ἀπὸ τοῦ; δρόμου μας, θα συνεπλήρωνε— καθὼς λέγει ὁ Ἀχιλλεύς μας— τὸν Παρθενῶνα, ἀπαλλάσσων οὕτω και ἡμᾶς ἀπὸ φοβερᾶς ποδάλγιας και τὴν Βικτωρίαν ἀπὸ τοῦ κόπου τῆς μετακομίσεως τόσοσ Παρθενῶνος.

Ο Βαρδάκης είναι εις ἐκ τῶν μεγαλειτέρων εὐεργετῶν τοῦ ἔθνους.

Παρὰ τὸ ὁμώνυμον Λύκειον τὸ ὅποῖον ἐκτίσθη διὰ τῶν χρημάτων του και ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας είναι ἐστημένη πρὸ πενταετίας... μία παράγκα (ὄλοι ἐπεριμένετε ὁ ἀνδριὰς του) ξυλίνη, σστηπυα σχεδόν, ἀποκλίνουσα διὰ να καταρρεύσῃ κτλ. κτλ.

Περί τῆς παράγκας αὐτῆς τὴν ὅποιαν ἡ πολυχρονιότης

ἀπορίαν ἢ θαυμασμόν τινα, συνείχιζε να διαστέλλῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς και ὄχι τὰ χεῖλη.

— Δὲν πείθεσαι, βλέπω, εἶπεν ὁ Σανοῦτος.

Ο Μαῦρος οὐδὲν ἀπήντησε.

— Θέλω να σοὶ εἰπῶ ἐν πρᾶγμα, ἐπανέλαθεν ὁ Σανοῦτος. Εἶναι ἀληθὲς ότι εἶσαι δυσηρηστημένος κατ' ἐμοῦ, και ἴσως ἔχεις πολλὰ δίκαια. Ἄλλ' ἐπιθυμῶ να σοὶ δώσω εὐκαιρίαν να ἱκανοποιηθῇς, και τοιαύτη είναι ἡ προκειμένη περίστασις.

Θέλω να σοὶ ἐκρίξῶσω τὴν μνησικακίαν. Ἐγὼ, ἀν θέλω να σὲ βλάψω, εἶμαι και τώρα ὁ ἰσχυρότερος ἐκ τῶν δύο μας, και ὁπόταν ἀπορασίσω, δύναμαι να διατάξω να σὲ κρεμάσουν, ἀν μὲ ἐνοχλῆς. Ἄλλὰ ποτὲ δὲν θα πράξω τοῦτο. Προτιμῶ να σοὶ δώσω στάδιον ἐνεργείας τοιοῦτον, ὥστε να εὐχαριστηθῇς, φίλε Μιργάν. Και ἀν και πάλιν ἐξακολουθῆς να ἀντιπαθῆς κατ' ἐμοῦ, εἶσαι ἐλευθερος.

Ἐλπίζω ὁμως ότι θα σκερθῆς καλλίτερον και δὲν θα θελήσῃς ποτὲ τὸ κακὸν μου.

Ο Μαῦρος εἰσάγα.

— Διὰ τοῦτο σοὶ δίδω αὐτὴν τὴν εὐκαιρίαν διὰ να μὲ δοκιμάσῃς, Μιργάν, ἐπανέλαθεν ὁ Σανοῦτος. Διότι βεβαίως θα παραπονῆσαι ότι δὲν σοὶ ἐπέτρεψα ποτὲ να μὲ δοκιμάσῃς, και ἐσχημάτισες ὀποιαδήποτε γνώμην περὶ ἐμοῦ μόπου σου. Ἄλλ' ἡ γνώμη σου αὐτὴ είναι ἐσφαλμενη, τόσοσ ὅσον ἡ περὶ σοῦ ἰδικὴ μου είναι ὀρθή. Διότι ἐγὼ σ' ἐδοκίμασα και σὺ δὲν μ' ἐδοκίμασες.

Ο Μαῦρος δὲν ἐφαίνετο πεισθείς.

— Τί λέγεις πρὸς ταῦτα; τῷ εἶπεν ὁ Σανοῦτος.

— Δὲν θέλω να εἰπῶ ψεύματα, ἀπάντησεν ὁ Μαῦρος.

— Καλά. Χαίρω διότι εἶσαι εὐλακρινῆς πρὸς ἐμέ. Δι' αὐτό σου τὸ προτέρημα σοὶ ὀφείλω μεγαλειτέραν εὐγνωμοσύνην παρὰ δι' ὄλας τὰς πρὸς ἐμέ ἐκδουλεύσεις σου.

— Εὐχαριστῶ, εἶπεν ὁ Μαῦρος.

— Λοιπὸν τώρα, εἰπέ μοι, εἶσαι πρόθυμος να πράξῃς ὅτι σοὶ εἶπω;

— Εἰπέ μοι πρῶτον τί είναι.

— Είναι κατὶ, τὸ ὅποῖον βεβαίως θα ἦναι ὑπηρεσία πρὸς ἐμέ, ἀλλὰ συγχρόνως θα ἦναι τιμὴ διὰ σὲ ἀν τὸ κατορθώσῃς.

Τὴν φωνὴν ταύτην ὁ Μαῦρος εἰδείξεν ἑλαφρὰν διαστολήν περὶ τὰ βλέφαρα. Ο Σανοῦτος εὐχαριστήθη ἐκ τῆς παρατηρήσεως ταύτης.

— Εἰπέ μοι, ἔχεις ἀνθρώπους εὐφρεῖς και δραστηρίους, οὔτινες να δύνανται να κάμωσιν ἐν τόλμημα;

— Ποῖον τόλμημα;

— Ὅτι σοὶ εἶπω.

— Ἐγὼ, τὸν Καρτάσσην.

— Τὸν γνωρίζω, ἄλλον;

— Ἐγὼ τὸν Σκιάχτην.

— Ποῖος είναι αὐτός ὁ Σκιάχτης;

κατέστησε μυστηριώδη, ή δὲ παράδοσις μυθωδῶς ἠλλοίωσε καί τὸν χρόνον τῆς ἀνδρυσέως τῆς καὶ τὸν σκοπὸν δι' ὃν ἐστῆθη ἐκεῖ, πολλὰ λέγονται.

Λέγουσι τινες παραδείγματος χάριν, ὅτι ἡ παράγγα αὐτὴ ἀνηρπάσθη ἀπὸ τὸν Πειραϊκὸν δρόμον ἐν τοῦ μέσου τῶν λοιπῶν συναδέλφων τῆς ὑπὸ ἀνεμοστροβίλου καὶ ἐτοποθετήθη παρὰ τὸ Βαρβάκειον. Λέγουσιν ἄλλοι ὅτι ἐντὸς αὐτοῦ ὑπάρχει μέγα πεντακλὸν μάρμαρον προωρισμένον νὰ χρησιμεύσῃ, ὡς ἀνδριάς τοῦ εὐεργέτου. Πολλοὶ ὅμως διηγοῦνται — ἐννοεῖται οἱ δεισιδιμονέστεροι — ὅτι ὁ Βαρβάκης θεᾶται περὶ τὸ μεσονύκτιον ἐξερχόμενος τῆς παράγγας ἐκεῖνας κρατῶν σφικτὰ σφικτὰ τὴν μύτην του ἐν τῶν τρεῖς αὐτῆς οὐρικῶν ἀναθυμιάσεων, διὰ νὰ πάρῃ ὀλίγον ἀέρα καθαρόν.

Ὅπως δῆποτε καλὸν θὰ ἦτο νὰ λύσῃσι καὶ μάλιστα νὰ καταλύσῃσι οἱ ἀρμόδιοι τὴν μυστηριώδη παράγγαν ἢ νὰ γράψωσιν ἐπ' αὐτῆς: **Βαρβάκειον οὐρητήριο**, πρὸς τιμὴν τοῦ εὐεργέτου ὑπὸ τῆς νεωτέρας βωμωχουσῆς.

Μανθάνομεν ὅτι ὁ κ. Νεγροπόντης ὑφ' ἱκανῶν ἀκολουθούμενος δημοτίμων, ἠγόρασε μεγάλην ἔκτασιν γῆπέδων κατὰ τὴν ἐσχατιὰν τῆς θέσεως «Πινακωτὰ» πρὸς τὸ βορειοανατολικὸν τοῦ Λυκαβητοῦ μέρου. Εἰς τὰ γῆπεδα ταῦτα συμπεριλαμβάνονται βουνά, χαράδραι, κλιτύες. Ὁ περιφανὴς κερδοσκόπος, ἀλλ' ὄχι καὶ μονομάχος, ἐλπίζει ὅτι ἡ πόλις πρὸς τὰ ἐκεῖ τρεπομένη θέλει ἀποδώσει εἰς αὐτὸν ἢ εἰς τοὺς κληρονόμους, πολλαπλάσιον τὸ καταβληθὲν κεφάλαιον. Ἡ θέσις ὅμως εἶναι καὶ ἀπερίγραπτος, καθὼ ἀθέατος οὐδαμῶθεν. Ἄν δὲν μεταβῇ τις ἐπὶ τόπου, ἢ μάλλον ἂν δὲν εἰσελθῇ εἰς αὐτήν. Εἶναι χροῖνα πανταχόθεν κατὰκλειστος· τελείως δὲ ἐξασφαλισμένη κατὰ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ἡλίου, ἐξαπλοῦται ὡς ὁ διάβολος ἀπνους ὑπὸ τοὺς ποδας τοῦ Ἁγίου Γεωργίου

καὶ τῶν περικυκλούντων αὐτὴν ἄλλων λόφων καὶ κρημνῶν. Ἡ περικαλλῆς τῶν Ἀθηνῶν πεδιάς, οὐδεμίαν ἔχει νὰ προσφέρῃ ἄλλαν θέσιν ὡς αὐτὴν κατὰλληλον διὰ σφαγεία, νοσοκομεῖα καὶ φυλακὰς. Ἐκεῖ ὁ ἥλιος ἀνατέλλει κατὰ τὰς 11 π. μ. καὶ δύει κατὰ τὰς 4 μ. μ. ὡς ὀπισθεν ὑψηλοῦ καὶ ἐγγὺς τοίχου. Ἄν ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν χαθῆ ποτε ἐκεῖ μέσα, θὰ τραυλοδυτήσῃ καὶ τὰ τέκνα τῶν οἰκιστῶν θέλει τὰ κολαφίσει ὁ Γρατζιάνης. Κατάρτος εἴη ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ ἂν δὲν ἐπέμειρ.

Μανθάνομεν ὅτι ὁ κ. Θ. Ψύχας, ἠγόρασε ἐν τῇ παραλίᾳ Δαφνίου γῆπεδον ὅπως ἀνεγείρῃ ἐξοχικὸν οἶκον. Δὲν ζητοῦμεν παρὰ ἀφορμὴν ὅπως καὶ πάλιν ἐμιλήσωμεν περὶ Δαφνίου καὶ φωνάζομεν πάλιν ὅτι δὲν ἔχουν αἱ Ἀθηναὶ ἄλλαν ἐξοχὴν. Θάλασσα, δάσος, βουνά καὶ τὸ ἀριστον καὶ ὑγιεινότερον τῶν νερῶν τῆς Ἀττικῆς. Ὅσαίς βλέπομεν, καὶ πράττομεν τοῦτο ὅσον συχνότερα δυνάμεθα, τὴν περικαλλῆ ἐκείνην παρὰ τὴν, τὸ δάσος τοῦ Σκαρμαγκᾶ, τὸν κόλπον τῆς Ἐλευσίως καὶ τὰ ὄρη τοῦ Ἄθωνος αὐτὸν γλαφυρότερα βουνά, ἀπορούμεν μὲ τὴν πεζότητα τῶν τρεπομένων πρὸς τὰς ξηρὰς καὶ μονοτόνους τῆς Ἀττικῆς μεσογείους ἐξοχὰς. Γιατί νὰ μὴν ἀγαπῶμεν καὶ ἡμεῖς τὴν θάλασσαν ὡς ὅλοι οἱ παράλιοι λαοί; Αὕτη μόνη ἐγγυᾶται καὶ παρέχει τὴν ὑγιεῖαν καὶ ποιικιλίαν. Τρέμω τὴν μονοτονίαν καὶ τὴν κλειστούρα τῆς Πεντέλης καὶ δὲν ἔχω τί νὰ κάμω εἰς τὴν Κηρισσιὰν ἀφοῦ ἐπὶ δύο ἡμέρας περιέλθω καὶ καταπίω τὸν πλάτανον καὶ τὴν στέρναν τοῦ Θεοδοσίδου καὶ Πολυχρόνου. Θέλω τὴν θάλασσα ὅπου καθ' ἡμέραν καὶ ἀνὰ πᾶσαν ὥραν ἔχει καὶ νέον κάλλος ἐνώπιόν μου, ὅτε μὲν γελῶν ὅτε δὲ ὀργίζον, ἀλλ' ἀείποτε ἀποπνέον ἐπὶ τῶν πευκῶν τὴν αὐραν τοῦ ἀπείρου καὶ τῆς ὑγιείας.

— Ἰδοὺ λάβε τοῦτο.

Καὶ ὁ Σανοῦτος ἔδωκε πρὸς τὸν Μαῦρον περιγραμμένην τινα φέρουσαν τὴν ἐπίσημον σφραγίδα τῆς Βενετίας.

— Μὲ τοῦτο θὰ σὲ ἀναγνωρίσωσι.

— Τὸ εἰξέσω, εἶπεν ὁ Μαῦρος διπλώσας τὸ ἐγγράφον καὶ θέσας αὐτὸ εἰς τὸν κόλπον του.

— Καὶ κανεὶς νὰ μὴ μείνῃ, εἶπα, εἰς τὰς γαλέρας· ἐκτὸς ἂν ἔχῃς κανένα ἐχθρόν.

— Δὲν ἔχω κανένα, εἶπεν ὁ Μαῦρος.

— Καὶ νὰ φροντίσῃς νὰ ἐτοιμάσῃς ἐνωρὶς ἐμπρηστικὰς ὕλας.

— Ἐμπρηστικὰς ὕλας;

— Ναί. Λαθρία, πίσσαν, ἀσφαλτον, βητίνην, καὶ ὅ,τι ἄλλο εὔρη.

— Καλὰ.

— Τὰς ὕλας ταύτας νὰ κρύψῃς εἰς μέρος τι γνωστὸν εἰς μόνον σὲ.

— Πολὺ καλά.

— Καὶ νὰ μὴ εἶπῃς εἰς κανένα περὶ τίνος πρόκειται.

— Βέβαιον.

— Εἰπέ μόνον, ἐκ μέρους μου, ὅτι ἐγὼ σὲ διέταξα, καὶ ὅτι θὰ μοὶ κάμουν μεγάλην ὑπηρεσίαν.

— Ἔσο ἥσυχος.

— Καὶ δύνασαι νὰ τοὺς ὑποσχεθῆς ὅποιανδήποτε ἀμοιβὴν ἐκ μέρους μου, μέχρι κεντακοσίων φλωρίων.

— Ἐχει καλῶς.

— Σοὶ δίδω πληρεξουσιότητα.

— Καλῶς.

— Καὶ ἀφοῦ φροντίσῃς νὰ ἦναι μετρίως μεθυμένοι, τοὺς λέγεις νὰ σὲ περιμένουν καὶ τοὺς ἀφήνεις εἰς κλητεῖόν τι, περὶ τὸ μεσονύκτιον.

— Νὰ τοὺς ἀφήσω;

— Ναί. Καὶ νὰ ἔλθῃς νὰ μ' ἀνταμώσῃς.

— Ἐδῶ;

— Ὅχι.

— Ποῦ;

— Εἰς τὸ μοναστήριον.

— Ποῖον μοναστήριον;

— Τοῦ Ἁγίου Κοσμά.

— Ἡ αὐθεντία σας θὰ ὑπάγῃ ἐκεῖ;

— Ναί. Δὲν σοὶ εἶπα ὅτι θὰ ὑπάγω τὴν νύκτα ἐκεῖ;

— Ναί, τὸ ἐλησμόνησα.

— Ἐλα λοιπὸν νὰ μ' ἀνταμώσῃς. Κτυπῆς τὴν θύραν, καὶ θὰ σοὶ ἀνοίξουν, ἂν εἶπῃς τὸ ὄνομά μου.

— Καλῶς.

— Θὰ εἶμαι εἰς τὴν ἐκκλησίαν πιθανῶς. Διότι θὰ ἦναι ἡ ὥρα τῆς προσευχῆς τῶν καλοεργῶν. Εἰσέρχου ἐκεῖ καὶ μ' εὕρισκει.

(Ἀκολουθεῖ)

**Μισοίμ.**

# ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ

Ὁ Δε-Κάστρος ἐρωτᾷ περὶ τῆς ὑγείας τοῦ Κουμουνοδούρου.

— Ἐ! τί κάνει ὁ γέρονς.

— Τί νὰ κάνῃ τὸ ἴδιο εἶναι.

— Κρίμα στὸν ἄνθρωπον, καὶ ἔρωγα ἐκεῖ τόσα γλυκά!!

Ὁ ὑγιονομικὸς σύλλογος ἐν Γενεῇ προέδω τελευταίως εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ εἶδους τῶν θανάτων οὔτινες ἐνσηκίπτουσιν εἰς τὰς τάξεις τῶν εὐρωπαϊκῶν στρατῶν: εὔρε δὲ ὅτι ἐν Αὐστρίᾳ καὶ Γερμανίᾳ ἐπικρατεῖ ἡ αὐτοχειρία, ἡ φθίσις καὶ εὐλογία, ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ ἐπιπολάζουσιν οἱ πυρετοὶ καὶ ἡ φθίσις, καὶ ἐν γένει τὰ νοσήματα τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων, ἐν Γαλλίᾳ οἱ τυφοειδεῖς πυρετοὶ, ἐν δὲ τῇ Ἑλλάδι... οἱ μανιιώδεις προδιδασμοί.

## ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ ΔΟΥΖΙΝΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ.

**Κόραξ**, ἐπόπτης τῶν δεινῶν σου, ἠδύνατο νὰ σοὶ προσφωνήσῃ **κρα κρα**, βλέπων σε ἐκτὰδὴν ἰσοψημῆ ἐπὶ τῆς συνταγματικῆς μάνδρας τῆς δόδου σου.

Ἄλλοις τις ὅμως ἐν τοῖς παθήμασί σου διαγιγνώσκει **λα-θοχειρίαν**.

Ἡ τύχη σου κεῖται ἐν τῷ **ποδί** σου. Ἠθέλησας **ὄρνθα**

— Εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις μᾶς ἔφερε τὸ πτώμα ἐκεῖνο εἰς τὴν Βενετιάν.

— Ἄ!... ναί, ἀλλ' αὐτὸ τὸ πτώμα δὲν ἦτο ἐκεῖνο, ὅπου ἐζητοῦμεν.

— Ἀδιάφορον. Ἦτο κατὶ, τὸ ὁποῖον ἀνταπεκρίνετο εἰς τὴν περίστασιν ἐκείνην.

— Ἦτο ἀποδείξις μεγαλειτέρας ἱκανότητος, εἶπεν ὁ Σανοῦτος.

— Βεβαίως.

— Ἄλλον δὲν ἔχεις;

— Χρειάζονται πολλοί;

— Πρέπει νὰ ἦναι πέντε ἢ ἕξ.

— Θὰ εὔρω.

— Ποῦ θὰ τοὺς εὔρης;

— Ὁ Καρτάτσος καὶ ὁ Σκιαχτής ἔχουν.

— Εἰπέ μοι, Μαῦρε, πῶς ὁ Σκιαχτής ἦλθε μαζὺ μας;

— Ἐγὼ τὸν ἐστρατολόγησα.

— Καὶ εἶναι ἀνδρείος;

— Τολμηρότατος καὶ σκληρότατος.

— Λοιπὸν εἶπέ, τί ἔλεγες;

— Ἐλεγα ὅτι ὁ Καρτάτσος καὶ ὁ Σκιαχτής ἔχουν ὁλόκληρον συμμορίαν. Εἶναι μία συντροφία πολὺ ἀξιότιμος καθ' ὅλα. Πίνουν ἕνα διάβολον, ἀλλ' εἰς τὸ ἔργον εἶναι τρομάρα. Πολὺ διασκεδαστικὴ συντροφία. Ἐνῶστε περὶ τὴν ὄραν μου μαζὺ των.

τοὺς ὑπρέτας σου, καὶ τοὺς ἀνάγει ἐκ τοῦ βυθοῦ τῶν καλπῶν σου διαμεριζομένους ὡς **σκύλους** τὰ σπλάγχνα σου. Ἐκτεῖνον τὸν πόδα σου καὶ **κλώσσα!** Ὅδοντοκρατοῦν ὡς κόκκαλον τὸν προὑπολογισμὸν σου!

Ἠδύνασαι βροκανίζων σεαυτὸν, καθὼς ἐγὼ ἠδύνομαι βροκανίζων τὴν μυθικὴν μου γλώσσαν. Ἡ κοινοβουλευτικὴ συναλλαγὴ, τὸ βουσεφέτιον καὶ ὁ τραμπουκισμὸς εἶναι τὸ ὄρος τῆς πολιτείας σου, ἢ δὲ ἠθικὴ καὶ ὕλική, ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ, ἐναλλάξ ἐντὸς, καὶ ἐναλλάξ ἐκτὸς χρεωκοπία, εἶναι αἱ πεδιάδες σου.

Ἐπολείπεται μετὰ τοῦτο κουκούτσι μυαλό; Οὐδεὶς λαὸς ὑπάρχει τόσον μέγας ὥστε νὰ μοὺ τὸ ἀποδείξῃ.

Λαὸ τῆς Ἑλλάδος! Ὅσαίς τὸ ἠθέλησας ἀνεχαίτισας τὴν ἐπὶ τὰ χεῖρα προχώρησιν τῶν βουλευτῶν σου.

Καὶ νῦν, ποίησον αὐτοῖς, (καὶ ἐμοὶ) κυριοστὴν ταύτην φορὰν ἐκδηλοῦν τὴν πρᾶξιν σου, οὐ γὰρ οἴδασιν τί ποιοῦσι!

Κάτω ἡ **αὐτεθνοφαγία**, ἡ **φαγοαυτεθνία** καὶ ἡ **ἐθνοφαγαυτία**!..

Τὸ μέσον τοῦ ἀναρῆσθαι ἀπέδειξε πάντοτε τί ἐστὶ ἀθηναϊκὸν βερύκοικον!

Τί τῆς τάξεις;

Τί τῆς δίνεις;

Τ' ἀκοῦς κουμπάρα μου;

Ἡ τύχη σου ἐν τῷ **ποδί** σου

Ἐν Ἀθήναις 21 Ἰανουαρίου 1883.

**Ὁ τὶς Βουλευτῆς Τροϊζήνας Δουζίννας.**

— Λοιπὸν ἀπόψε, ὅταν νυκτώσῃ νὰ τοὺς ἀνταμώσῃς, εἶπεν ὁ Σανοῦτος.

— Πολὺ καλά.

— Καὶ νὰ τοὺς προδιαθέσῃς ὅτι θὰ ἔχουν ἔκτακτον ἐργασίαν μετὰ τὰ μεσάνυκτα.

— Μετὰ τὰ μεσάνυκτα;

— Ναί.

— Διὰ ποῦ;

— Τώρα θὰ σοὶ εἶπω.

— Καλὰ.

— Ἄς μὴ πίνουν πολὺ.

— Ἐννοεῖται.

— Ἐργασίαν πολυμῆραν, ἀλλ' ὄχι καὶ δύσκολον, πισταύω.

— Βεβαίως.

— Ἀφ' ἐσπέρας, νὰ φροντίσῃς, ἐξ ὀνόματός μου, νὰ διατάξῃς τοὺς σκοπούς νὰ ἐγκαταλίπουν τὰ πλοῖα.

— Νὰ ἐγκαταλίπουν τὰ πλοῖα!

— Ναί.

— Δὲν ἐννοεῖται.

— Νὰ κοιμηθῶν ὅλοι εἰς τὰ καταστρώματα, εἰς τὸ στρατόπεδον τῆς ξηρᾶς.

— Διὰ τί τοῦτο;

— Θὰ σοὶ εἶπω ψυχὴ νὰ μὴ μείνῃ εἰς τὰς γαλέρας.

— Ἐλλὰ πῶς θὰ μὲ ὑπαικούσουν;

# Ο ΣΚΑΡΤΑΔΟΣ

"Ενας σκαρτάδος Βρετανός προχθές ανέβη μόνος άπάνω 'στην 'Ακρόπολι τή δόξα μας νά 'δῆ, κι' όσο τās στῆλας έβλεπε του θείου Παρθενώνος, έσυγκινείτο κι' έκλαιε σάν τὸ μωρὸ παιδί. Τὸν έπιασε ντελίριο, τὸν έσφιξ' ἡ καρδιά του, κι' έστάλαξαν 'στά μάρμαρα ζεστά τὰ δάκρυά του.

Κι' άμέσως τότε έγραψε με φουρκά 'στο Λονδίνο 'στην "Ανασσα Βιτώρια όπίσω νά μās δώση τὰ όσα έσουφρώθησαν άπ' τὸν γνωστὸ 'Ελγίνο, γιατί άργά ἡ γρήγορα θε νά τὸ μετανοιώση. Αὐτὰ καί άλλα έγραψε ὁ κύριος σκαρτάδος, χωρὶς γι' αὐτὸ τὴν άδεια νά πάρη τῆς 'Ελλάδος.

Τί διάβολο;... κάθε τρελλὸς σ' έμάς θα ξεθυμαίνει; ποιὸς τούπε τούτου τοῦ μουρλού για μάρμαρα νά γράψη; καί αν γυμνὸς ὁ Παρθενὼν κι' έρημωμένος μένη, θαρρῶ κανένας "Ελληνας γι' αὐτὸ πὼς δέν θα κλάψη. 'Εμεῖς έσυνειδήσαμε σέ τέτοια καί δέν κλαίμε, κι' εκείνα ποῦ μās έκλειψαν όπίσω δέν τὰ θέμε.

Κι' αν θές ν' ακούσης, "Ανασσα τῶν Βρεττανῶν, κι' έμένα, τὸ λάμπον Μεγαλειόν σου θερμῶς παρακαλῶ, νά μῆ μās στείλῃ τίποτε άπ' όλα τὰ κλεμμένα, καί νά βουλῶσῃ τὸ αὐτὸ για τοῦτο τὸν τρελλό. Σε βεβαίῳ, Παντάνασσα, πὼς διόλου δέν μās μέλλει, κανεὶς δέν τούπε τίποτα, κανένας δέν τὰ θέλει.

"Ὁ Βρεττανέ, τούς "Ελληνας μὴν κλαῖς για Παρθενῶνες, καί οὔτε γράμματα πικρά 'στην "Ανασσα νά στέλλῃς, πέρνε σάν τὸν Παράσχο μας άπό τῆ γῆ κοτρώναις, καί στοίβαζε κι' άσβέστωνε καί κάνε όσους θέλεις. "Όπου πατήσης μάρμαρα, όπου σταθῆς μνημεῖα, καί άπό αρχαιότητας παντοῦ έπιδημία.

Κι' αν έχης όρεξι νά κλαῖς με ὅλη τὴν καρδιά σου, γι' αἴψυχα μάρμαρα μὴν κλαῖς καί για παληὰ κεφάλια, τὰ ζωντανὰ αγάλματα για κύτταζε 'μπροστά σου, κι' έμάς νά κλάψῃς, Βρεττανέ, καί τὰ κακά μας χάλια. Τὰ πύρινά σου δάκρυα για 'μάς δέν πάν χαμένα... ὦ! κλάψε για τούς "Ελληνας, μά κλάψε καί για μένα.

Καί στείλε 'στη Βιτώρια άλλο καινούριο γράμμα, καί πές τῆς για τὸ χάλι μας καί τὴν κακῆ μας μοῖρα, καί παρακάλει τὴν καί σὺ με πόνο καί με κλάμμα νά στείλῃ αντί μάρμαρα κανένα κισοπι λίρα, κανένα παληοκάνονο, κανένα παληοστόλο, κι' αν θέλῃ, τῆς χαρίζουμε τὸν Παρθενῶνα ὅλο.

Σουρῆς.

## ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΦΥΛΑΚΑΙΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

### "Επίσκεψις τοῦ Στήθενς — Τὸ άπομονω- τικὸν σύστημα — Τύχαι 'Ιταλοῦ ἠθοποιοῦ.

"Η περιγραφή τῶν φυλακῶν αὐτῶν, απαιτεῖ κάλαμον ἐξη- σκημένον εἰς μυθιστορήματα, διότι ἡ κατάστασις τῶν εἶ- ναι τῶ ὄντι ἀξία νά παραβληθῇ με τās δυσώδεις φυλακὰς τῶν μπάνων τῆς Κωνσταντινουπόλεως. "Εντὸς στενωτά- του δωματίου σεσθρωμένου, ἔχοντος ἰσόγειον, εἶναι κε- κλεισμένοι ἐνίστε 20 ἕως 30 ἄνθρωποι πάσης ἡλικίας καί ἠθικῆς, καταδικασθέντες ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου εἰς φυ- λάκισιν μικροτέρων τοῦ ἔτους. "Εντὸς ἑτέρας ἰσογαίου τρώ- γλης, κλωμένης ρεστέλο ἡ πακέτο μπριγάδα, εἶναι κε- κλεισμένοι 50 πολλῆς ὑπόδιοι, ἐπίσης; πάσης ἠθικῆς καί ἡλικίας, ἐπὶ μῆνας ἡ καί ἔτη, καί ἐγγύς, ἐντὸς ὀπῆς καλου- μένης καί σὸστο σκάλα καί πίκουλο κόρτε, εἶναι οἱ εἰς τὴν κε- φαινήν ποινήν καταδικασθέντες ὑπὸ τοῦ κακουργιοδικείου. "Εν δωματίῳ μόλις δυναμένῳ νά χρῆσιμεύσῃ ὡς κατοικη- τήριον 5 ἕως 6 ἀτόμων εἶναι οἱ πολιτικῶς κρατούμενοι, ἀνερ- χόμενοι πολλὰς εἰς 20 καί 30.

Οὐδεμία τῶν ἀκαθάρτων τούτων τρωγλῶν ἔχει ἀπόπα- τον' ἅπαντες οἱ ἄνθρωποι οὔτοι κοιμῶνται εἰς παρά τὸν ἔ- τερον οἱ πλείοτεροι κατὰ γῆς ἔχοντες πλησίον τῶν τās ἀ- καθαρίαις ἐκείνας. Δέν ἀναφέρομεν τās φθείρας καί τὰ ἄλ- λα ἔντομα τῶν διαμονῶν τούτων, διότι ὅλα αὐτὰ ὑπο- νοῦνται' οὔτε τὴν ἠθικὴν διασθοράν παιδῶν συγλυοιμέ- νων μετὰ κακούργων. Αἱ φυλακαὶ αὗται ποιοῦσιν ἀντίθεσιν με τὸ Σωφρονιστήριον τῆς Κερκύρας, κτήριον εὐρύχωρον καί μεγαλοπρεπές, κείμενον ὀλίγα λεπτὰ ἐκτὸς τῆς πόλεως καί τὸ ὅποιον μέχρι τινὸς ἐποχῆς ἐξέστῆλε τὸν προορισμὸν του διὰ τοῦ καταμερισμοῦ τῆς ἐργασίας τῶν καταδικῶν, τῆς ἠθικῆς διδασκαλίας καί τῆς συντόνου καί ἐπιστημονικῆς οὖ- τως εἰπεῖν διευθύνσεως τοῦ ἄλλοτε διευθυντοῦ κ. Κότζερν.

Τὰς φυλακὰς ταύτας καί τὸ σωφρονιστήριον ἐπισκέψθη κατ' αὐτὰς ὁ κ. Στήθενς, ὅστις, ὡς λέγεται, παραδέχε- ται τὸ σύστημα τῆς ἐντελοῦς ἀπομονώσεως, ὅπερ, κατὰ τὴν γνώμη μας, δύναται νά ἴναι κατάλληλον εἰς τὰ ἀρετῶα κλίματα, ἀσύμφορον ὅμως διὰ τοῦς ἀνατολικούς λαούς. Ὁρ- θῶς δὲ ἔγραψε κατὰ τὸ 1857 πρὸς τὸν κλεινόν Mitter- mayer ὁ πεπεισμένος περὶ τὰ τοιαῦτα Κοτζερν τὰ ἑξῆς: "Ἐγὼ νομίζω ὅτι πρὶν ἄσπασθῆ τις τοιοῦτον ἔπακρον μέτρον. (τῆς ἐντελοῦς δηλ. ἀπομονώσεως) δεῖλε νά παρα- δεχθῇ ὅτι τὸ κλίμα, τὰ ἤθη, τὰ ἔθιμα, τὰ πάθη, τās ἔ- ξεις, τὰ αἰσθητά καί αἱ διαθέσεις τῶν διαφόρων φυλῶν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους εἶναι ὁμοια, καί τότε τὸ ὁμοίωμο- ρον σύστημα ἠδύνατο, κατόπιν πείρας, νά ἐφαρμοσθῇ παν- ταχοῦ. Συμπεραίνει δὲ ὁ πεπεισμένος οὗτος ἀνὴρ ὅτι ἡ μακρὰ ἀπομονωτικὴ κθειρῆς ἐν 'Ελλάδι: θα ἀπέβαιεν ἀν- θρωποκτόνος. "Ἄς ἐλπίζομεν ὅπωςδῆποτε ὅτι εἰς τὰ σκυ- θρωπὰ ταῦτα κατοικητήρια, ὅπου ἐγκλείεται κάποτε ἡ ἀθιῶ- τῆς μετὰ τοῦ ἐγκλήματος, καί συναγελάζεται ἡ νεότης μετὰ γεγηρακότων κακούργων, θα ἐπέληθῃ ἡ ποθουμένη βελ- τίωσις καί διοργάνωσις κατὰ τās ἀρχὰς τοῦ ἀνθρωπισμοῦ καί τῆς προόδου τῆς ἐποχῆς μας.

"Επισκεψθεῖς περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου τās ἐν τῇ πόλει φυλακὰς φρικῆ με κατέλαβεν ὅτε πλησιά- σας εἰς τὸ σιδηρόφρακτον παράθυρον τῆς πίκουλο κόρτε, εἶ- δον ἐξ ἐλευσίνους καταδικῶν εἰς θάνατον, ὠχρὸς καί σε- λετώδεις, προκύπτοντας τās κεφαλάς τῶν ὅπως ἐκ τοῦ πα- ραθύρου ἐκείνου πνεύσασιν ὀλίγον ἄερα, ἐκ τῆς ἐλλείψεως τοῦ ὀποῖου ἐκινδύνουν, πρὶν ἡ δικίως θανατωθῶσι, νά δο- κημάσωσι τὸν τῆς ἀσφυξίας θάνατον! Διὰ ἄπομονώσεως ἐμαθον ὅτι ὁ βασιλεὺς ἠδύδωκε κατ' αὐτὰς νά δωρῆσῃ εἰς τοῦς τρεῖς ἐξ αὐτῶν τὴν ζῶην, ἀπαλλάξας οὕτω τοῦ διη- νεκοῦς θανάτου ὃν ἐδοκίμαζον οἱ δυστυχεῖς οὗτοι καταδι- κοὶ ἐν τῇ ὀπῆ ἐκείνῃ, μετενεχθέντες εἰς τὸ σωφρονιστήριον πρὸς ἀπότισιν τῆς ἰσοθίου ποινῆς τῶν καί ματαιώσασαε διὰ δικαιοσύτων χαρίτων ἀδικίας καί ἀπανθρώπουε τυμχηγο- ρίας τοῦ ἐροκοδικείου Κερκύρας, ὅπερ ἔφετος διὰ τῆς ἐνδο- κηκότητος τινῶν ἐνόρκων εἰς τās εἰσαγγελικὰς ἰσχυρογνωμίας μās ἐνήθυμσε τοῦς κομεστάδες (comestà) βουλευτὰς ἡ νευ- ρόσπαστα τῆς πρώην Ἰονίου πολιτείας ἀπέναντι τῶν ἀρ- μοστῶν!...

Πρὶν ἡ συνέλθω ἐκ τῆς ἐντυπώσεως ἡν μοῦ διήγειρεν ἡ θεὰ τῶν ἐξ ἐκείνων καταδικῶν, ἠκουσα φρικαλέας κρυγὰς ἐκπεμπομένας ἐκ τῆς παρακείμενης φυλακῆς. "Εν αὐτῇ εἶ- δον ἄνδρα τεσσαρακοντούτην σχεδόν χαμαὶ κατακείμενον, δεδεμένους ἔχοντα χεῖρας καί πόδας, ἡμιθανῆ τὴν ὄψιν, καί προσπαθούντα ἐν τῇ ἐξάψει του νά λύσῃ τὰ δεσμὰ αὐ- τοῦ, καί τοι οἱ λοιποὶ καταδικοὶ λίαν φιλανθρώπως κατε- γίνοντο νά τὸν καθυπαχάσωσιν. Περὶ τοῦ καταδικῶν τούτου ἐπληροφόρηθον ὅτι ἦτο Ἰταλὸς ἐκ Νεαπόλεως: **"Αχιλλεὺς Σβορδόνης** καλούμενος. Ὁ ἠθοποιὸς οὗτος ἐκ ζηλοτυ- πίας καί ἐρωτομανίας κυριουθεῖς ἐτραυματίσεν ἐπὶ τοῦ ἀτ- μοπλοίου καί ἐν τῷ λιμένι τῆς Κερκύρας τὴν ἠθοποιὸν ἐρω- μένην του, μεταβαλὼν οὕτω τὸ κατάστρωμα τοῦ ἀτμοι- νήτου εἰς πραγματικὴν θεατρικὴν σκηνήν. Παραπεμφθεῖς εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον ἐπὶ ἀποπειρᾷ φόνου καταδικάσθη διὰ τραύματα εἰς ἐξάμηνον φυλάκισιν κατὰ τὴν 21 Ἰου- νίου π. ε. "Η δίκη αὐτῆ ἐγένετο ὀνομαστῆ ἔνεκα τῶν ἐκ- τάκτων αὐτῆς ἐπεισοδίων, πρὸς συμπλήρωσιν προσετέθη ἐσ- χάτως τὸ γελοιοδίστερον καί πρωτοφανέστερον εἰς τὰ χρο- νικά τῶν χαρίτων. Ὁ ἀτυχῆς καταδικῶς διήνευ συνόνος πάντοτε καί μελαγχολικὸς τὴν ἐξάμηνον φυλάκισιν του, μετὰ παρέλευσιν ὅμως τεσσάρων μηνῶν παρεσφρόνησεν. Ἀ- φροσμῆν τῆς μονομανίας ἔδωκεν ἡ φαντασιώδης ἰδέα ὅτι ἡ μήτηρ του ἀπέβησεν ἐν Νεαπόλει. Μετὰ πενήθημερον θη- ριῶδη καί φρικῶδη ἀγωνίαν, ἠσύχασεν ὁ ἀτυχῆς νέος, ἀλλ' ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἦτο ἀποτέλεσμα ἀτονίας ἐπεληθούσης ἐκ τῆς παντελοῦς ἀσιτίας. Εἰς μάτην οἱ φιλάνθρωποι φύλα- κες καί λοιποὶ καταδικοὶ προσεπάθουν νά τοῦ εἰσάξουν διὰ τῆς βίας ὀλίγην τροφήν. Παρήγορος πλὴν ἄγγελος, ἡ γη- ραιὰ καί σεβαστῆ αὐτοῦ μήτηρ, σπεύσασα νά μεταβῇ ἐν- ταῦθα ἐκ Νεαπόλεως, τὸν ἐπρόσβασε, καί εἰς τὴν παρουσίαν τῆς μητρός, μετὰ σπαραξικάρδιον διάλογον, ὁ θυμοειδῆς ἐκείνος λέων ὑπεχώρησε καί ἠσύχασε, στέργεις δὲ ἀπὸ τās μητρικὰς χεῖρας νά λάβῃ ὀλίγην τροφήν ἐπανήλθεν εἰς τὴν ζῶην. Δυστυχῶς ὅμως τὸ πένθος του δέν ἐξελείβεθῃ, ἀλλὰ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐπανήλθεν εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ ἀ- ξιοθακρῶτον κατάστασιν. Τὰ παράπονα καί αἱ κατακραυ- γαὶ τοῦ κοινῶ, αἱ ἀναφορὰί τῆς δυστυχῆς μητρός, αἱ πα- ρεστάσεις τῶν φυλάκων καί λοιπῶν καταδικῶν ὅτι ὁ μαι- νόμενος κατέστη ἀνυπόφορος, ἐκίνησαν τὸ ἔλεος καί ἐπέθα- λεν τὸ καθῆκον εἰς τās ἐνταῦθα ἀρχὰς νά ζητήσουν παρὰ

τοῦ ὑπουργείου θεραπείαν τοῦ κακοῦ, ὅπως δεθῇ ἡ χάρις εἰς ἕνα παράφορον τοῦ ὀποῖου ὀλίγας εἰσέτι ὑπολείποντο ἡ- μέρας πρὸς ἐντελῆ ἀπότισιν τῆς ποινῆς του. Εἰς ματην, ὁ εἰσαγγελεὶς τῶν ἐφετῶν καί ὁ Νομάρχης, κατόπιν τῶν παραστάσεων τοῦ Ἰταλοῦ προξένου, ἐζήτουν νά δεθῇ ἡ χάρις, καί τηλεγραφικῶς εἰς τὸν δυστυχῆ παράφορον, τὸ φιλάνθρωπον (:) ὑπουργεῖον κατεγίνετο εἰς τās χάριτας τῶν χαρίτων καί τῶν βουλευτικῶν συναλλαγῶν! φοβούμενον δὲ μήπως ὁ κατάδικος προετοιμαίτο τὴν φρενήρη, ὡς ὁ Ζουρ- κας τὸν ἀσθενῆ, διέταξε νά ἐξετασθῇ ὁ πάσχων παρὰ ἰα- τρῶν!! "Εν τούτοις περὶ τās ἀρχὰς τοῦ Δεκεμβρίου ἦτοι ὀλίγας ἡμέρας πρὶν ἡ ἀποτίσῃ ἡλόκληρον τὴν ποινήν του, ἡ μανία τοῦ παράφορος ὑπερέβη πᾶν ὄριον, ἐδέθησε ὡς ἐκ τοῦτου νά κλείσουν τὸν ἀφόρπτον μανιώδη εἰς τὸ φρενοκο- μεῖον, ἐκείθεν δὲ κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ὀλο- κλήρου ἀποτίσεως τῆς ποινῆς του, ἦτοι κατὰ τὴν 20 Δε- κεμβρίου, τὸν ἐπεβίβασαν ἐπὶ τοῦ Ἰταλικῶ ἀτμοπλοίου con le camtsia di forza, καί τὸν μετέφερον εἰς Νεάπολιν, ἀκολουθούσης τοῦσ σπαραξικαρδίους αὐτὰς σκηνὰς τῆς τα- λαιπώρου καί ἀξιοθακρῶτου μητρός του. Ἄλλὰ τίς θέλει τὸ πιστεῦσαι ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης μετὰ πα- ρέλευσιν 10 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ὁ κατάδικος Ἰταλὸς ἀπέτισεν ὀλόκληρον τὴν ἐξάμηνον ποινήν του, καί εὐρίσκετο εἰς τὴν πατρίδα του, ἔσπευσε νά προκαλέσῃ τὴν χάριτα; Ὅθὰ τὸ πιστεῦσῃ ὅστις ἀναγνώσει τὸ 209 φύλλον τῆς Ἐφ. τῆς Κυ- βερνήσεως καί τὸ ἐν αὐτῷ διάταγμα τῆς 30 Δεκεμβρίου ἐν φῶ ὁ ἴδιος ὑπουργὸς ἐπαναλαμβάνει ὅτι προκαλῶ τὴν Β. χάριτα εἰς καταδικῶν ἀποτίσαντα ὀλόκληρον τὴν ποινήν του!! Ἰδοῦ αὐτολεξεί τοῦ διάταγμα. "Απαλάσσομεν τοῦ ὑπολοίπου τῆς ποινῆς του τὸν Ἀχιλλέα Σβορδόνην κατα- νδικασθέντα εἰς ἐξάμηνον φυλάκισιν διὰ τῆς ἀπὸ 21 Ἰουνίου 1882 ἀφάσεως τῶν ἐν Κερκύρα Συνέ- δρων». (διάταγμα 30 Δεκεμβρίου 1882). Ἄλλὰ κ. Ὑ- πουργέ, ἂν δέν ἔλαβες ὑπ' ὄψιν τῶσας ἀναφορὰς, παραστά- σεας καί αἰτήσεις τοῦ δυστυχῆ καταδικῶν καί τῆς δυστυ- χοῦς μητρός του, ὅτι ἡ ποινή του ἐτελείωσε τās 20 Δεκεμ- βρίου, δέν ἀγεγίνωσκες τοῦλάχιστον τὸ κείμενον τοῦ δια- τάγματος καί τὴν χρονολογίαν τῆς ἐκδόσεως; Ἰδοῦ κα- τάστασις φυλακῶν! Ἰδοῦ δικαιοσύνη καί θιλανθρωπία Ὑ- πουργῶν!!

Ὁ ἑωρακῶς.

## ΑΝΘΥΛΛΙΑ

"Όταν ἀποθνήσκει κοινὸς τις ἄνθρωπος, ἀνοίγουσιν ἕνα λάκκον καί ἰδοῦ τὸ πᾶν. "Όταν ἔκτακτὸς τις ὑπαρξίς σβέννυται, τότε ἀνοίγεται ὀπῆ βαθεῖα εἰς τὸν εὐρανὸν τῆς ἀνθρωπότητος. Τὸ ἐρυθρῆμα τὸ προξενούμενον ὑπὸ τῆς κακίας εἶναι ἐμ- λεσοὺς φόρος πρὸς τὴν ἀρετήν.

Αἱ ἰδέαι εἶναι οἱ ἀμανίται τοῦ ἐγκεφάλου. Ξεφυτρῶνου- σιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον αὐθόρμητοι, χωρὶς νά ἠξέσφωμεν διακί καί εὐρωτιῶσι πολλὰς δι' ἐλλείψιν σπέρματος.

Μαρτενγκῶ.

## ΕΣΤΙΑ

## ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

('Οδός Ἀρχαῖου ἀριθ. 9)

Ἐλάχιστον ἀνωτέρω τῆς μεγάλης οἰκίας Κούπα.

ΥΛΗ ΕΚΛΕΚΤΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ. Μυθιστορίαι, διηγήματα, βιογραφίαι, περιηγήσεις, κοινωνικά, ιστορικά, ἦθη καὶ ἔθιμα, ποιήματα, ποικίλα κτλ.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ». Φιλολογικά, ἐπιστημονικά, καλλιτεχνικά, αἰνίγματα, χρηματιστικά, πολιτικά εἰδήσεις κτλ.

|                 |                      |        |           |
|-----------------|----------------------|--------|-----------|
| ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ | Ἐν Ἑλλάδι .....      | φράγκα | <b>12</b> |
| ΔΙ' ΑΜΦΟΤΕΡΑ    | Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ..... | »      | <b>20</b> |

Ἡ συνδρομὴ ἀρχεται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου.

Πωλεῖται καθ' ἑλὴν τὴν ἐβδομάδα ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ τῷ γραφεῖω πρὸς λεπτά 25 ἕκαστον φύλλον.

Πᾶς ἐγγραφόμενος συνδρομητὴς τῆς ΕΣΤΙΑΣ λαμβάνει ἐκ τοῦ γραφείου αὐτῆς διάφορα συγγράμματα εἰς τὸ τέταρτον μόνον τῆς ἀρχικῆς αὐτῶν τιμῆς, μετέχει δὲ καὶ λαχείου ὑπὸ τῆς διεύθυνσεως τῆς ΕΣΤΙΑΣ διοργανωθέντος, λαμβάνων δωρεὰν ἓνα κλήρον αὐτοῦ. Τὰ κέρδη τοῦ λαχείου ἀποτελοῦνται ἐκ συλλογῶν τῶν ἐκλεκτοτέρων συγγραμμάτων τῆς νέας ἑλληνικῆς φιλολογίας καὶ ἄλλων ἀντικειμένων ἰκανῆς ἀξίας· θέλουσι δὲ διανεμηθῆ εἰς 15 ἀριθμούς κληρωθησομένους κατὰ τὴν ἐκκύβευσιν αὐτοῦ, ἧτις γενήσεται τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ Μαρτίου.

Ἡ πληρωμὴ τῆς συνδρομῆς γίνεται δι' ἐπιταγῶν, τραπεζικῶν γραμματίων τῆς Ἑθν. Τραπεζῆς, τοκομεριδίων τῶν διαφόρων ἑλληνικῶν δανείων καὶ ἑλλ. Τραπεζῶν, ἑλληνικῶν καὶ γαλλικῶν γραμματῶσεων, ἀποστελλομένων ἐν ἐπιστολῇ συστημένῃ.

Ἐν φύλλον ἀποστέλλεται δωρεὰν ὡς δαῖγμα τοῦ περιοδικοῦ εἰς πάντα αἰτούντα.  
(1.—3)

## ΠΑΡΙΣΙΝΑ ΜΠΙΣΚΟΤΑ

πρώτην φοράν κομιζόμενα εἰς Ἀθήνας, ἐντὸς ὠραίων πομπονιέρων, γλυκύτατα, νοστιμώτατα, γραφικώτατα εἰς τὸ

NEON ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΔΩΔΙΜΩΝ

ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΛΕΩΣ

!!! Ἄρωμα !!! Ἄρωμα !!! Ἄρωμα !!!

## ΤΕΙΟΝ

ἀρίστης ποιότητος εἰς πακέτα, ἐκομίσθη κατ' αὐτὰς ἐκ Ρωσσίας καὶ πωλεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Πανεπιστημίου

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ «ΥΓΙΕΙΑ»  
Νικολ. Α. Βασιλείου.

ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΝΟΠΟΙΑ  
ΑΜΠΑΖΟΠΟΥΛΟΥ  
ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΘΗΝΙΑ

Λευκοῦ οἴνου φιάλη λεπ. 60  
Μέλανος » » » 60  
(Κεντρικὰ Καταστήματα καὶ ὑποκαταστήματα ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ).

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ  
ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ, μεταξὺ τῶν ἐμπορικῶν Γαβαλά καὶ Κοκοροπούλου.

Ἄλλα τὰ εἶδη γραφικῆς ὕλης.— Ἐπισκεπτήρια χαλκογραφημένα καὶ ἄλλα τῆς στιγμῆς.— Σφραγίδες καὶ ἐπικεφαλίδες, χρωμολιθογραφημένας καὶ μή.— Μόνη ἀποθήκη τῶν ἐμπορικῶν Καταστάσεων τοῦ διεθνούς φήμης Καταστήματος τοῦ EDLER καὶ CRISHE τοῦ Ἀνυβέρου.— Ἡ Μόνη ἀποθήκη τοῦ περιφήμου σιγαροχάρτου ZOB.  
Πρὸς δὲ

ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΦΑΚΕΛΟΠΟΙΕΙΟΝ.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΟΜΜΩΣΙΝ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ ἢ φιλοτιμωτάτη διεύθυνσις τοῦ ὑπὸ τὴν Μεγάλῃν Οἰκίαν Μελέ ἀριστοκρατικωτάτου

ΚΟΥΡΕΙΟΥ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΥ  
ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

ἔφερον εἰδικὸν τεχνήτην ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Αἱ ἔχουσαι ἀνάγκην Κυρίαὶ δὲν ἔχουν ἢ νὰ εἰδοποιῶσιν εἰς τὸ Κουρεῖον. Θὰ μένουσιν ἐκ τῆς τέχνης καὶ τῆς ἐπιτηδεϊότητος αὐτοῦ πολὺ εὐχαριστημένοι.

ΠΡΙΟΝΕΣ, ΤΟΡΝΟΙ ΕΥΛΟΥΡΓΙΚΟΙ, ΜΗΧΑΝΑΙ ΤΡΥΠΗΜΑΤΟΣ,

ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΑ

Α. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

παρὰ τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ

Σχίσμων καὶ κατέργασσις παντὸς εἶδους ξυλείας δι' ἀμαξοποιούς, καθεκτοποιούς, ἐπιπλοποιούς, ἐργολάβους οἰκοδομῶν, κιγκλίδες ἑτοιμοὶ κλπ. κλπ.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΜΦΕΡΟΥΣΑΙ